

от които Холокоста е представен като централния исторически опит на циганите в Германия.²⁸

4. Съществуването на международната циганска организация, известна като Ромски съюз, основана през 1971 г. и приета за член на Икономическия и социален съвет на ООН като неправителствена организация през 1979 г. Третият международен конгрес се проведе на немска територия (в Гьотинген, май 1981 г., съспонсориран от Gesellschaft für bedrohte Völker) и Романи Розе, немският синтийски лидер, беше избран за вицепрезидент на организацията. Това показва значението на международните контакти за германските синти.

5. Продължаващите дела за военни престъпления и споровете около закона за ограниченията. Водилите се в течение пет и половина години дела за Майданек, в които един от подсъдимите беше екстрадиран за делото натурализиран американски гражданин (единственият, изпратен на доживотен затвор) бяха за най-новата немска история онова, което делата за Айхман и Аушвиц бяха за поколението, достигнало зрелост в началото и средата на 60-те години. Те бяха добре отразени от немските медии и се превърнаха в напомняне, че миналото още не е "овладяно". Докато у някои от младите хора, които нямаха личен опит с това минало, те създадоха чувства за вина, у мнозина от по-старите, които не желяеха вече да слушат за това, издигнаха стена от гняв и враждебност. И в двата случая те задържаха миналото в първите страници на новините.

6. Както бе споменато по-горе подобен поляризиращ ефект се получи от излъчването на американската драматизация за Холокоста. Видеокасетата и инструкциите, които я придружаваха, бяха широко използвани в училищата, понякога от учители, които не са желяели или не се претрашавали да преподават на учениците си историята на Третия райх. Тя стимулира и спонтанни или организирани групови дискусии из цяла Германия. Въздействието ѝ върху синтите, които са ненаситни телевизионни зрители, бе много силно. Те почувстваха, че сега и тяхната история може да бъде разказана.